

Štyri kľúče k počutiu Božieho hlasu

od Dr. Marka Virklera

Doba, v ktorej žijeme, je tak posadnutá racionalizmom a poznávacím, analytickým myslením, že si takmer robíme posmech z toho, keď počujeme o niekom, kto dokonca tvrdí, že je schopný počuť Boží hlas. Avšak neposmievame sa z niekoľkých dôvodov. V prvom rade, v celej Biblii muži a ženy počuli Boží hlas. Taktiež, aj dnes žije niekoľko vysokoefektívnych a uznávaných Božích mužov a žien, ktorí dokazujú, že počujú Boží hlas. Nakoniec, v nás všetkých je hlboký hlad po spoločenstve s Bohom, po tom, aby sme ho počuli hovoriť v našich srdciach.

Aj keď som bol znovuzrodený kresťan a veril som Biblii, roky som sa neúspešne usiloval o to, aby som počul Boží hlas. Modlil som sa, postil, študoval svoju Bibliu a snažil sa počúvať hlas vo vnútri, všetko bez úžitku. **Nebol tam žiadny vnútorný hlas, ktorý by som počul!** Potom ma Boh dal na rok mimo, aby som študoval, čítal a experimentoval v oblasti učenia sa počúvať Boží hlas. Počas toho obdobia ma Boh naučil **štyri kľúče, ktoré otvorili dvere k obojsmernej modlitbe.** Zistil som, že tieto kľúče nielenže naozaj fungujú pre mňa, ale fungujú pre tisíce veriacich, ktorí sa naučili ich používať, a tieto kľúče im do ich kresťanskej skúsenosti prinášajú úžasnú intimitu a menia samotný spôsob ich života. Toto sa stane aj tebe, keď budeš hľadať Boha s použitím nasledujúcich štyroch kľúčov. Všetky ich možno nájsť v Habakukovi 2:1,2. Doporučujem ti, aby si si túto pasáž, predtým, ako pôjdeš ďalej, prečítal.

Kľúč #1 – Boží hlas v našich srdciach zneje ako tok spontánnych myšlienok. Preto, keď sa naladím na Boha, naladím sa na spontánnosť.

Biblia hovorí, že Hospodin mi odpovedal a riekol...(Hab. 2:2). Habakuk poznal zvuk Božieho hlasu. Eliáš ho popísal ako tichý, jemný hlas. Vždy som snažil počúvať vnútorný **počuteľný** hlas, a Boh bezpochyby môže takto hovoriť a aj tak niekedy hovorí. Avšak zistil som, že pre väčšinu z nás, Boží vnútorný hlas k nám väčšinou prichádza formou **spontánnych myšlienok, videní, pocitov alebo dojmov.** Napríklad, nemal už každý z nás skúsenosť, že nás na ceste pri riadení auta **napadla myšlienka** modliť sa za určitého človeka? Vo všeobecnosti pripúšťame, že je to Boží hlas, ktorý nás volá sa za určitého človeka modliť. Moja otázka pre vás je: "Ako znel Boží hlas, keď si šiel vo svojom aute? Bol to vnútorný, počuteľný hlas alebo to bola spontánna myšlienka, ktorá ti prišla na myseľ?" Väčšina z vás by povedala, že k vám Boží hlas prišiel ako spontánna myšlienka.

Takže som si pomyslel: "Možno, že keď počúvam Boží hlas, mal by som počúvať tok spontánnych myšlienok. Možno, že komunikácia na duchovnej úrovni sa prijíma formou spontánnych myšlienok, dojmov, pocitov a videní." Cez experimentovanie a spätnú väzbu od tisícov iných, som už teraz presvedčený o tom, že to tak je.

Biblia toto mnohými spôsobmi potvrdzuje. Definíciou slova *paga* - hebrejského slova pre prímluvu – je "náhodné stretnutie alebo náhodné skríženie." Keď nám Boh dáva na srdce ľudí, aby sme sa za nich prímlúvali, robí to cez "*paga*", myšlienku náhodného stretnutia, náhodného skríženia nášho myšlienkového procesu. Preto, keď sa ladím na Boha, ladím sa na myšlienky náhodného stretnutia alebo na spontánne myšlienky. Zistil som, že keď som stíšený pred Bohom v modlitbe, tok spontánnych myšlienok, ktorý prichádza, je celkom určite od Boha.

Kľúč #2 – Musím sa naučiť utíšiť svoje vlastné myšlienky a emócie, aby som vnímal Boží tok myšlienok a emócií vo mne.

Habakuk povedal: "Postavím sa na svoju stráž, stanem si na hradbu ..." (Hab. 2:1). Habakuk vedel, že k tomu, aby mohol počuť Božie tiché, vnútorné, spontánne myšlienky, musí ísť najprv na tiché miesto a utíšiť svoje vlastné myšlienky a emócie. Žalm 46:11 nás nabáda k tomu, aby sme boli utíšení a vedeli, že On je Boh. Každý z nás môže vo svojom duchu zakúsiť hlboké vnútorné poznanie (spontánny tok), keď utíši svoje zmysly a svoju myseľ.

Našiel som niekoľko jednoduchých spôsobov na svoje utíšenie, aby som tak mohol ľahšie prijímať Boží spontánny tok. Najefektívnejším prostriedkom pre mňa je prejavovanie lásky Bohu cez tichú pieseň uctievania

(všimni si II Kráľov 3:15). Keď som už stíšený (myšlienky, vôľa a emócie) a som pripravený pred Bohom, vtedy boží tok prúdi. Preto sa potom, ako Boha potichu uctievam a už som stíšený, pre tento spontánny tok otvorím. Ak ma napadajú myšlienky o veciach, ktoré som zabudol urobiť, napíšem si ich a potom ich pustím z hlavy. Ak mi prichádzajú na myseľ myšlienky viny alebo nehodnosti, všetky ich vyznám, prijmem obmytie krvou Baránka a dám si na seba Jeho rúcho spravodlivosti a seba v Božej prítomnosti už vnímam bezúhonného.

Keď upieram svoj zrak na Ježiša (Žid. 12:2) a stíšujem sa v Jeho prítomnosti a zdieľam s Ním, čo mám na srdci, zisťujem, že začína prúdiť obojstranný dialóg. Spontánne myšlienky prúdia od Božieho trónu ku mne a ja zisťujem, že naozaj konveržujem s Kráľom kráľov.

Je veľmi dôležité, aby si sa stíšil a bol správne zameraný, ak sa chystáš prijať čisté Božie slovo. Ak nie si stíšený, budeš jednoducho prijímať svoje vlastné myšlienky. Ak nie si správne zameraný na Ježiša, budeš prijímať znečistený tok, pretože intuitívny tok vychádza z toho, na čo si zameral svoj zrak. Preto, ak zamieriaš svoje oči na Ježiša, intuitívny tok prichádza od Ježiša. Ak zamieriaš svoj zrak na nejakú túžbu svojho srdca, intuitívny tok vychádza z tejto túžby tvojho srdca. Aby si mal čistý tok, musíš sa v prvom rade stíšiť a potom musíš pozorne zamerať svoje oči na Ježiša. Znovu hovorím, že toto sa dá dosť ľahko dosiahnuť tichým uctievaním Kráľa a potom prijímaním zo stíšenia, ktoré nasleduje.

Kľúč #3 – Keď sa modlím, upieram oči svojho srdca na Ježiša, vidiac v duchu sny a videnia Všemohúceho Boha.

Na tento princíp sme už narazili v predchádzajúcich odstavcoch; avšak potrebujeme ho ešte trochu ďalej rozviesť. Habakuk povedal: "Postavím sa na stráž, aby som videl," a Boh povedal: "Napíš videnie" (Hab. 2:1,2). Je veľmi zaujímavé, že Habakuk sa chystal naozaj začať hľadať videnie, keď sa modlil. Chystal sa otvoriť oči svojho srdca a pozrieť sa do duchovného sveta, aby videl, čo mu Boh chcel ukázať. Je to neobvyklá myšlienka.

Nikdy som nerozmýšľal o otváraní očí môjho srdca a hľadaní videnia. Avšak, čím viac som o tom premýšľal, tým viac som si uvedomoval, že to je presne to, čo Boh chcel, aby som robil. On mi dal v srdci oči. Majú sa používať k tomu, aby sme v duchovnom svete videli obraz a aktivitu Všemohúceho Boha. Verím, že všade okolo mňa pôsobí aktívny duchovný svet. Tento svet je plný anjelov, démonov, Svätého Ducha, všadeprítomného Boha a Jeho všadeprítomného Syna Ježiša. Niet pre mňa žiadneho dôvodu, aby som to nevidel, okrem mojej racionálnej kultúry, ktorá mi hovorí, aby som neveril, že tam vôbec je a neposkytuje mi žiadne inštrukcie, ako sa stať otvoreným, aby som tento duchovný svet videl.

Najsamozrejmejším predpokladom k tomu, aby sme videli, je, že sa potrebujeme pozrieť. Daniel videl videnie v mysli a povedal: "Videl som...hľadel som...hľadel som" (Dan. 7:1,9,13). Keď sa teraz modlím, hľadám Ježiša prítomného so mnou a sledujem Ho, ako ku mne hovorí a ako robí a hovorí veci, ktoré sú na Jeho srdci. Mnoho kresťanov zistí, že ak sa len pozrú, budú vidieť. Ježiš je Immanuel, Boh s nami. Je to takto jednoduché. Uvidíš spontánnu vnútornú víziu, do určitej miery podobnú prijímaniu spontánnych vnútorných myšlienok. Môžeš vidieť Krista prítomného s tebou v atmosfére pohody, pretože Kristus je prítomný s tebou v atmosfére pohody. Dokonca, pravdepodobne zistíš, že vnútorné videnie prichádza tak ľahko, že budeš mať tendenciu ho odmietnuť, mysliať si, že si to iba ty. (Pochybnosť je satanova najefektívnejšia zbraň proti Cirkvi.) Avšak, ak v zaznamenávaní týchto videní vytrváš, svoje pochybnosti skoro prekonáš vierou, keď spoznáš, že obsah videní sa mohol zrodiť iba vo Všemohúcom Bohu.

Boh neustále zjavoval seba svojim zmluvným ľuďom a k tomu používal sen a videnie. Robil tak od Genesis až po Zjavenie a povedal, že keďže v Skutkoch 2 bol vyliaty Svätý Duch, my by sme mali očakávať prijímanie pokračujúceho toku snov a videní (Skutky 2:1-4). Ježiš, náš dokonalý príklad, demonštroval túto schopnosť žiť v neustálom kontakte so Všemohúcim Bohom. Povedal, že On nerobí nič zo svojej vlastnej iniciatívy, ale iba to, čo **vidí Otca robiť a čo počuje Otca hovoriť** (Jn. 5:19,20,30). Aký neuveriteľný spôsob života!

Je skutočne možné, aby sme žili z božej iniciatívy ako žil Ježiš? Hlavným účelom Ježišovej smrti a vzkriesenia bolo, že sa opona roztrhla odhora až dolu, čím sme dostali prístup do bezprostrednej Božej prítomnosti a máme príkaz, aby sme pristupovali (Žid. 10:19-22). Preto, aj keď to, čo popisujem, sa zdá racionálnej kultúre dvadsiateho storočia trochu nezvyčajné, je to demonštrované a popisované ako ústredné biblické vyučovanie a skúsenosť. Je čas, aby bolo Cirkvi navrátené všetko, čo Cirkvi patrí.

Kvôli svojej silne racionálnej prirodzenosti a existencii v nadmerne racionálnej kultúre, budú niektorí potrebovať viac pomoci a pochopenia týchto právd predtým, ako budú môcť do nich postúpiť. Túto pomoc nájdú v knihe **Spoločenstvo s Bohom** od toho istého autora.

Kľúč #4 – Zapisovanie si do denníka, zapisovanie si svojich modlitieb a Božích odpovedí poskytuje významnú novú slobodu v počutí Božieho hlasu.

Boh Habakukovi povedal, aby videnie zaznamenal a zapísal ho na dosky...(Hab. 2:2). Nikdy mi neprišlo na myseľ, aby som si zapisoval svoje modlitby a Božie odpovede, ako to na Boží príkaz urobil Habakuk. Ak začneš skúmať túto tému v Biblii, nájdeš stovky kapitol, ktoré to demonštrujú (Žalmy, mnohí z prorokov, Zjavenie). Prečo som teda na to nikdy nepomyslel?

Tento proces som nazval "zaznamenávanie do denníka" a začal som s ním experimentovať. Zistil som, že to je báječný pomocník k jasnému rozoznaniu Božieho vnútorného, spontánneho toku, pretože, keď som si robil záznam, bol som schopný **dlhú dobu písať vo viere**, jednoducho veriac, že to bol Boh. Nemusel som to preverovať, keď som to prijímal, (čo ruší človeku príjem), pretože som vedel, že keď ten tok skončil, mohol som sa vrátiť a pozorne to preveriť a preskúmať, aby som sa uistil, že to bolo v súlade s Písmom.

Budeš užasnutý, keď zaznamenávanie do denníka vyskúšaš. Spočiatku ti môžu brániť pochybnosti, ale zahod' ich, pripomeň si, že je to biblický spôsob a že Boh je prítomný a hovorí ku svojim deťom. Neber sa príliš vážne. Inak sa stávaš napätým a pletieš sa do cesty pohybu Ducha svätého. Boh voľne prúdi iba vtedy, keď ukončíme **vlastnú prácu** a vojdeme do Jeho odpočinku (Žid. 4:10). Preto, nasad' si na svoju tvár úsmev, pohodlne sa usad', vyber si svoje pero a papier, a obrát' svoju pozornosť smerom k Bohu v chvále a uctievaní a hľadaj Jeho tvár. Keď napíšeš Bohu svoju otázku a utíšiš sa so zrakom zameraným na Ježiša, ktorý je prítomný s tebou, zrazu budeš mať veľmi dobrú myšlienku ako odpoveď na tvoju otázku. Nespochybňuj ju, jednoducho si ju zapíš. Neskôr, keď si budeš svoje záznamy v denníku čítať, budeš užasnutý, keď zistíš, že naozaj vedieš dialóg s Bohom.

Niekoľko záverečných poznámok. Nikto by sa o toto nemal pokúšať bez toho, aby najprv neprečítal aspoň Novú zmluvu (pokiaľ možno – celú Bibliu), a tiež nikto by sa nemal o toto pokúšať, pokiaľ nie je podriadený zdravému duchovnému vedeniu. Všetky veľké kroky určitým smerom, ktoré prichádzajú cez zaznamenávanie do denníka, by mali byť predtým, ako sa bude podľa nich jednať, predložené k uváženiu.